

בת עיראק נורית דוד, 14, אחת תשמונה יל" דים הגנים בשני חדרים בצריף. החצב בבית קשה. ההורים התנדדו ליציאתה לחווה, אך המדריך שיכנע אותם ולבסוף הסכימו ליציאתה.

בן תורכיה, שבתי כהן, 14, הוא תופעה מיו" חדת: בן פועל ממנדל-אשקלון, דבקה בו שאי" פת-לימודים חסרת-גבולות. לא טוב לעבוד ולא ללמוד. העיקר ללמוד! אמר לאביו. הוא מת" הלך בכל שעות היום שקוע בעתון עברי, כולו.

בן תימון שלמה עוזירי, 14, בן חקלאי מכפר-אוריה, לא למד אף פעם בבית-ספר. דרש מאביו לאפשר לו ללמוד. האב לא היה מסוגל לכך. היציאה לחוות גנני"ע באה כסיפוק תאוות הלימודים.

בת פרס. אסתר פרחו, 14, אחת מששת ילדיה של פועל-בנין בחלסה שהתנגד ליציאת בתו לקורס הגנ" נט. מצטיינת בחיבורים בעברית.

בני העולים

הטוב

בשעה שהנוער העירוני מסתגר בבני תנו, חודם על קאריירה ומתרגל למות תרות, משתדל הגדנ"ע להוציא את רוב התלמידים אל חיי השרה הפתוח

תחילה ניסה הגדנ"ע לעשות את הכל כ" עת ובעונה אחת. אולם התקציב וכוח האדם קבעו מגבלות ברורות. הגדנ"ע נאלץ לבחור בין מאות התפקידים, להחליט מה התפקיד החשוב ביותר. הוא קבע את המטרה החשובה ביותר: הנוער העולה.

עד לאותו רגע לא היתה שום תנועת-נוער מסוגלת לקלוט נוער זה. לא נמצאו מדריכי כים בני-הארץ שיקבלו על עצמם לחיות במעברות, להדריך נוער שהוא זר לרוחם, המדברים שפות אחרות.

הגדנ"ע, כארגון צבאי היכול לשלוח את חייליו לכל מקום דרוש, היה בעל אפשרות יות גדולות יותר. אך גם דרכו לא היתה פשוטה. משך שנים ארוכות נעשו נסיונות, חיששו הצלחות עם כשלונות, עד שנתגבשה דרך פעולה.

בסיס-פעולה זו הוא מועדון-הגדנ"ע ב" מעברה, הדומה לכל מועדון-נוער אחר. ה" מדריך הוא איש צבא החי במקום או בקרב תו. המטרה הבלתי-אמצעית: לקרב את ה" נוער להוי הארץ. המטרה הסופית: לגבש בכל מעברה שיכבת-נוער מקומית בעלת הכרה בטחונות והכשרה צבאית יסודית. ש" תוכל ברבות הימים להחדיר במעברה וב" מ שבי-העולים את אותה דריכות בטחונות כמו בקיבוצים.

הגדנ"ע הבין כי רק מדריך מבין העולים יוכל לחנך את חבריו. לכן הוציא מריכוזי העולים את מיטב הנוער, העביר אותו קור" סים של מפקדי-כיתות, דוגמה אופיינית: קורס שנערך בחוות-היציאה בעפולה, תוכנו ל" שלושה חודשים. עתה נמשך "קורס" זה שני" חיים. הנסיון הוכיח שזו התקופה הדרושה כדי לחנך נער עולה חינוך של ממש.

התוצאות מדהימות. חניכי עפולה, בני עו" לים מעיראק, מארוקו ופרס, לא זה בלבד שאינם נופלים מבני-הארץ בני אותו גיל, אלא לעתים אף עולים עליהם. בעתונות-הקיר מתגלים כשרונות ציוריים, שירתיים וספ" רותיים שקשה היה לנחש כי עוד לפני שלוש" איבד שנים רבצו ברחובות של גטו מזרחי.

תרומה של חצי שנה

עודף הכוחות של הגדנ"ע, ש" אינו מופעל למען העולים, מספיק רק לתת תרומה חלקית להפעלת הנוער הישראלי המ" קומי.

בראש פעולה זו עומדים החוגים המקצו" עיים של הגדנ"ע — חוגים שמטרתם לתת לג" ער הכשרה רוחנית שתקרב אותם למק" צועות צבאיים מסוימים המצריכים יחס נפי" שי מיוחד — אור, ים, סירות, קשר, חוב" שות, שריון. מכיון שחיל-הים מגייס את קציניו בעיקר מבתי-הספר הימיים, נקראים לגדנ"עיים רק נערים שאין פניהם לקצונה ממש. חלק מנערים אלה מתנדב לשרות מלא של חצי שנה עונ לפני גיוסו לצבא, מגיע

מסיימים לעתיד. שוי צעירים ישראליים אלה, תלמידי חמישיות נמנטיה, סיימו זה עתה מסע חמוש של 14 י"מ, הקימו אוהל.

איך מרדליקים מדרורה? צעיד זה נאבק עת רבניה מישנה הגדנ"ע חסמה שזה יהיה

